

An t-am Salvation

I eternity bhfuil aon salvation, más ann, a bheadh na haingil tar éis titim a shábháil. I eternity Ní raibh Dia a shábháil ná a shábháil, le haghaidh bhfuil slánú Dé Léirigh thuras go bhfuil sé ar a dtugtar lá atá inniu ann. Caillte bás a leanas leis an breithiúnas a chuid saothar, mar go bhfuil siad cheana féin faoi damnation síoraí. Ach dóibh siúd a bás le Críost (nuair a chreideann siad go), resurface nua a chruthú áit a bhfuil cuspóir Dé comhlíonta agus bogadh ar aghaidh go dtí an eternity rannpháirtí den saol i nDia.

An t-am Salvation

“I gcás deir sé, chuala mé dhuit in am inghlactha agus chabhraigh mé tú ar an lá an tslánaithe, Féuch, anois an t-am a glacadh leis; behold, is é anois an lá an tslánaithe” (2 Corantaigh 6: 2)

An Cuspóir Eternal Dé

Cad é an cuspóir síoraí Dé? Is é an cuspóir síoraí Dé fear salvation?

Na hearráidí doctrial a tháinig chun cinn thar na céadta bliain faoi conas atá slánú i gCríost bhfuil toisc nach bhféadfadh siad a aithint a bhfuil an cuspóir síoraí Dé. Níor mheas an gealltanais salvation nach bhfuil eternal, ós rud é an doras an tslánaithe, atá oscailte anois, beidh an lá a dhúnadh.

É cuspóir Dé i gCríost yes, is é seo mar gheall ar thosaigh

síoraí sé i eternity agus a bhuanú i eternity. Cé deontas salvation beatha síoraí dóibh siúd ag bhfuil sé amach i eternity bhfuil aon salvation.

Paul láthair an cuspóir síoraí Dé Críostaithe i Ephesus: “Agus nochthead dúinn ar an rúndiamhair a uachta réir a pléisiúir maith a purposed sé i Críost, a chéile i gCríost gach rud, i fullness ama, dá atá ar neamh agus go bhfuil ar an talamh “(Eph 1: 9 -10).

Dia in iúl ina uacht (scáinte an Mystery i bhfolach) a mhol agus a thoiligh (pléisiúr maith), a chéile i gCríost gach rud, idir atá ar neamh mar sin ar an talamh, ionas go mbeidh (sprioc) i ngach sé Is feiceálach (barr, sublime, preeminent).

Mar ‘scáinte an Mystery a uachta’ Dia, níl aon chúis atá leis an argóint nach bhfuil an fear tuiscint a fháil ar na ceisteanna maidir le slánú ag a bhfuil aigne críochta. Mar a unlocked Dia an Mystery a uachta toisc go bhfuil fear in ann a thuiscint go hiomlán ar a gcríoch.

Is é an cuspóir síoraí Dé sonrach: an preeminence Chríost thar gach rud “Tá sé an ceann an chomhlachta, an eaglais; Is é an tús, an firstborn ó mhairbh, go gach rud a bhféadfadh sé go mbeadh an preeminence “(Colosaigh 1:18); “Agus mar sin do anois, an eaglais, an eagna iomadúil Dé a ar eolas ag na principalities agus cumhachtaí sna háiteanna heavenly, i gcomhréir leis an gcuspóir eternal rud a rinne sé i gCríost Íosa ár dTiarna” (Eph 3:10 -11).

Is é an cuspóir síoraí i gcomhréir leis an flaitheas Dé, agus ní féidir iad a chúlghairm nó a bhail de bhíthin aon chréatúr, ós rud é nach bhfuil a chuspóir atá bunaithe ar an fear nó rud éigin go bhfuil fleeting. Sin é an fáth a chloiseann muid macalla: “I gcás gach na gealltanais Dé i dó go bhfuil yea, agus i dó Amen, ris an nglóir Dé dúinn” (2 Corantaigh 1:20).

Anois, na geallúintí a bunaíodh le Dia, go léir le chéile i gCríost, agus tá sé tiomanta go hiomlán do ghlóir Dé go bhfuil

fios i siúd a shábháil.

Mearbhall an cuspóir Dé, atá síoraí, agus slánú i gCríost, atá tuata, tá ardaíodh go leor earráidí doctrial, do go bhfuil slánú teoranta don am a dtugtar 'an lae inniu.

Dia Sábhálann fear 'an lae inniu, mar lá promhaidh a bheidh gar, agus beidh ar a dtabharfar (léiriú) breithiúnas Dé a bhí i Adam. Tá slánú do eternity, ach tá cuspóir síoraí a shábháil ar feadh tréimhse éiginnte, ós rud é nach mbeidh Dia a shábháil ar eternity.

Salvation de thuras go bhfuil sé ar a dtugtar 'an lae inniu. Is é an t-am a leithroinneadh chun cúnamh Dé an 'anois'. Mar sin féin, is é an cuspóir síoraí Dé i gCríost do eternity, chun an preeminence Chríost thar gach rud éigin eternity ábhartha.

An Cuspóir Eternal agus Salvation

Is é an cuspóir síoraí go bhfuil Dia bunaithe roimh céadta bliain huaire an preeminence Chríost thar gach rud. Agus cad é an preeminence Chríost? An birthright Chríost measc go leor bhráithre [“... ionas go bhféadfadh sé a bheith ar an firstborn i measc go leor bhráithre”](#) (Rom 08:29).

Tá sé seo toisc, chomh maith le Críost chun suí ar dheis ar an Shoilse ar ard, a bhfuil gach rud faoina chosa, bhí a rinne sé ceann an séipéal, a bhfuil a chorp freisin. Léiríonn Pól go bhfuil Críost ceangailte a mhéad deartháir, ionas go mbeidh an fullness de Líonann go léir i ngach (John 01:16; Eph 1:21-23).

Go dtiocfaidh an éifeacht críche síoraí (tar éis an t-abhcóide a uachta), a bhfuil an preeminence Chríost thar gach rud, a bunaíodh i eternity a chruthú fear sa íomhá agus likeness Dé.

Thosaigh sé ar fad nuair a dúradh leis: **“Lig dúinn a dhéanamh fear in ár íomhá agus likeness”** (Gen. 1:26). Bhí an fear a cruthaíodh foirfe (íomhá agus likeness), le saoirse iomlán (Ó gach crann mayest thou shaoirse a ithe Genesis 2:16), a chur in áit iontach (Gen. 2:15), a bhfuil riail sainithe (ní itheann sé) agus eolas riachtanach a fheidhmiú a dtola saor in aisce (surely bás).

An fear a stopadh trusting i focal Dé agus thug dúinn a céadfaí.

Eve chonaic go raibh an crann go maith le haghaidh bia, taitneamhach don tsúil agus inmhianaithe a dhéanamh ar cheann ciallmhar (lust), disobeyed Dia agus ith an chrainn, agus thug Adam, forgetting a bhí rabhadh gan a ithe (Geineasas 3 : 6).

Fear sinned agus bhí devoid saol atá i nDia. Lean sé ar aghaidh a bheith marbh (ar leithligh) roimh Dhia. Scor de bheith ina partaker den saol ann agus a thagann ó Dhia, ag bunú an enmity idir Dia agus fir.

Mar sin féin, ní raibh an titim de Adam ina bhac ar na críche síoraí, mar de réir a PROVIDENCE, do marbhadh an Uain Dé roimh bhunú an domhan i fhuascailt mankind (1 Peadar 1: 9 -20).

Gach a obey an fhírinne, is é sin, a chreideann sa teachtaireacht soiscéal, ní de réir a n-oibreacha de righteousness, ach de réir a chuspóir féin agus cairde atá i nDia, a ghintear arís fir spioradálta, a súil beo (1 Peadar 1 : 3 agus 23).

Tá slánú i gCríost fhógair go gach fir a cailleadh i Adam, agus gach duine a ghlacann salvation iontach a athghinte (recreated), de réir Dia i bhfíréantacló fíor agus holiness.

Ní raibh an cuspóir síoraí luaite sa fir collaí agus earthly, ach tá na críche sin bunaithe sa fir spioradálta agus a bhaineann le neamh (1 Cor 15:45 -49).

Bhí an fear nua a cruthaíodh i síocháin le Dia, an íomhá agus likeness dó a tháirgtear iad arís de réir an focal na fírinne, is é sin is é síol incorruptible “an earthy, tá den sórt sin siad freisin go bhfuil earthy: agus is é an heavenly, tá den sórt sin siad freisin go bhfuil heavenly. Agus mar atá againn a iompróidh an íomhá ar an earthy, beidh muid iompróidh freisin an íomhá ar an heavenly “(1 Cor 15:48 -49).

Dia shábháil fir tar éis a bhua iontach (trócaire) agus cairde “Ach tá sibh ar ghlúin roghnaithe, a Sagartachta ríoga, náisiún naofa, daoine peculiar, gur féidir leat a fhógairt ar an praises de Eisean a d’iarr tú amach as an dorchadas isteach ina solas iontach “(1 Peadar 2: 9). Shábháil sé agus post i Críostaithe an focal an athmhuintearais. Ní raibh Sábháil leor, mar de réir na críche síoraí (arb é an preeminence Chríost), Roghnaigh sé (tofa) an shábháil, ní unbelievers, de réir a cairde a bheith gan locht agus naofa os a.

Dia shábháil fir de réir a chuid cairde agus de réir a chuspóir síoraí (an preeminence Chríost), agus ansin fuair na páistí, de réir an méid a bhí réamhshocraithe láimhe ante. Gach a chreideann i gCríost a shábháil agus ag fáil sonship Dhiaga, go bhfuil Críost an firstborn i measc deartháir leor. Is é sin, más rud é nach duine éigin ag iarraidh a bheith mór do leanbh Dé diúltú don soiscéal de ghrásta, ós rud é nach mbeidh gach duine a shábháil i gCríost go bhfuil ceann scríbe eile: páistí Dé réir a chuid na críche síoraí: an preeminence Chríost mar an cheann ar an eaglais.

Anois an toghchán agus predestination atá de réir an cuspóir síoraí Dé a chéile i gCríost gach rud. Dífriúil salvation, a bhfuil de réir a chuid trócaire, cairde agus grá. I ngrá, tarrthálacha grásta agus trócaire Dé gach fir ó dhaoirse riocht pheaca, agus, de réir a chuspóir síoraí, tá na fir a dhéantar mac Dé, is é sin Críost an firstborn i measc go leor brethren.

Salvation

Aireacht Íosa ‘a bhí a lorg agus a shábháil ar go raibh a cailleadh a “Chun Mac an Duine a tháinig a lorg agus a shábháil ar an méid a bhí caillte” (Luke 19:10). Dar a’visão ‘monergistic, is féidir linn a mheas go bhfuil an’ tofa ‘agus’ predestined ‘, ar deireadh thiar ní caillte.

Léiríonn an diagacht de ghrásta saor in aisce riamh go raibh an caillte deis a shábháil, agus riamh a roghnaíodh agus predestined, bhí an deis a bheith caillte. Anois tá contrárthacht mhór idir an méid a dúirt Íosa, agus seanmóir siad an lucht tacaíochta ghrásta saor in aisce, ó tháinig Íosa ar thóir an méid a bhí caillte go héifeachtach, agus léiríonn siad go bhfuil riamh ar roinnt caillte, do shábháil Dia dóibh le toghchán agus predestination sula ndéantar iad caillte.

Mar sin féin, an méid a fheiceann muid ar an scriptures ná go raibh caillte ar fad fir, agus gur tháinig Críost chun iad a fháil agus iad a shábháil.

Dealraíonn sé as an téacs, a go héifeachtach a bhí fir cailleadh i Adam, agus gur tháinig Íosa sa tóir ar an caillte, ní a shábháil (Lúcás 19:10). I bhfocail eile, ní raibh Íosa i gcéill, ag lorg do dhuine a bhí caillte cosúil, ach ní ar deireadh bhí caillte, mar an diagachta seanmóir an leanúna de ‘ghrásta saor in aisce’.

Íosa Tháinig fir caillte mar thoradh ar a chiontú roimhe sin shábháil. Uimh contrártha! An Chéad chaill na fir i Adam, agus a chur ar fáil ansin ag Dia fhuascailt saor in aisce.

Dia riamh sheoladh fir ifreann mar bhonn ar a fhlaithneas, cosúil le anfhlaith. Roimhe sin, bhí iarracht ar na fir agus ciontaíodh i Adam. Dar leis an cáineadh i Adam é go leanann fir a scrios.

Ach grá Dia an domhan ionas gur thug sé a Mhac begotten ach,

ós rud é bhí gach faoi cáineadh. Anois gach duine a bás gan slánú Léirigh an righteousness Dé, an dhaoradh chun leanúint báis síoraí “Ach má léiríonn ár unrighteousness an righteousness Dé, cad a bheidh linn a rá? Dia éagórach inflicts, wrath “(Rómhánaigh 3: 5).

Anois an grá Dé a thabhairt nach bhfuil a Mhac neamhbhailí a righteousness agus ceartais: nach bhfuil sé mar gheall ar a fuair bás Íosa mar airgead fuascailte do gach fir, go siúd atá faoi cáineadh Ní bheidh a phionósú. Dia aon respecter daoine, an anam go bpeacaí bás, agus ní bheidh an culprit siúl guiltless.

Is é an grá Dé léir ón tairiscint Chríost ar tras Calvary s. I bhfad é níos soiléire grá mar gheall ar Fuair ☐☐sé bás do na peacaigh. Believers bhfuil ar fáil le saol nua, toisc nach “saol” oidhreacht ón Adam shealbhú an breithiúnas Dé: a bás agus a bheith curtha le Críost.

Dia cóir, agus gach duine a rugadh i gcomhréir leis an uacht an flesh, beidh fola agus an toil fear, an sciar de chineál fear earthling, agus go bhfuil siad dhaoradh mar sin roimh Dhia chun disobedience de Adam “I gcás mar cheann cion tháinig chun breithiúnas ar gach fir a cáineadh ... “(Rom 05:18).

Is é an slánú ar fáil inniu (anois), ós rud é:

- Ní amárach bhaineann le fear;
- Tá an breithiúnas tharla cheana féin agus gach fir a dhaoradh, agus ar na riachtanais salvation ‘an lae inniu;
- má bhí an ciontú sa todhchaí, ach amháin tar éis a bhí an chiontaithe ceart tairiscint fuascailte;
- sula raibh an domhan nach raibh aon tairiscint salvation, ní ag toghcháin agus ní trí predestination.

Bheadh ☐☐sé a bheith gcuntar iomasach breithiúnas agus ciontú nár tharla Dia a dheonú salvation a fear in ord. Ach tháinig Íosa a lorg gur cailleadh a bhí, mar gheall ar gach iompú

chomh leataobh, ní raibh aon cheann a lorg Dia.

Má tá salvation de réir toghcháin agus predestination, bheadh ☐ an lá ar bhealach tráthúil a bheith i eternity, sula raibh an domhan. Mar an 'am réasúnta' a bheith lá atá inniu ann má tá an toghchán agus predestination sular thosaigh an saol mór? Mar Dia 'anseo agus anois' an lá an tslánaithe, más rud é go léir a rugadh le ceann scríbe áirithe?

Ní raibh Íosa teacht cine daonna a mheas de bharr go raibh gach duine faoi cáineadh cheana féin [“Ye breitheamh tar éis an flesh; breitheamh mé aon fhear”](#) (Eoin 08:15). Má Íosa a dhearbhu breithiúnas ar fhir a bheadh, neamhbhailí an breithiúnas a bunaíodh i Eden [“Agus má tá fear ar bith a chloisteáil mo focail, agus ní chreideann, ní féidir liom a breitheamh; nach tháinig mé a mheas ar an domhan, ach a shábháil ar fud an domhain”](#) (John 00:47).

Íosa ar ndóigh a léiriú an chiontaithe de na fir a tháinig sé a shábháil: [“An té Creideann i dó nach bhfuil dhaoradh, ach whoever nach gcreideann é dhaoradh cheana féin ...”](#) (Eoin 03:18).

Is sochreidte a mheas go bhfuil Dia a chinneadh siúd a bheadh ☐ ag a shábháil os comhair an domhain a bhí trína flaitheas nó a omniscience, más rud é nach raibh fir caillte go fóill?

Anois, bhí Adam saor in aisce i ngach slí, agus más rud é nach raibh sé ag ithe na torthaí?

Ach tá a fhios agam Dia de gach rud ag a omniscience, áfach, ní bhfeidhm Adam a ithe na torthaí forbidden. Conas a chinneadh roimh láimh a bheadh ☐ a shábháil mura mbeadh duine éigin caillte fiú?

Ós rud é go Dia oppresses aon duine, ní mór dúinn an fhlaithis agus ní omniscience Dé ghlacadh dhuine ar bith chun cinntí i gcoinne a dtola féin [“De Almighty Ní féidir teacht ar a dhéanamh; bhfuil sé ar fheabhas i gcumhacht, ach oppresses aon](#)

duine sa chúirt agus greatness ceartais “(Job 37:23).

Dia a fhios go mbeadh fear a pheaca, agus sovereignly ní raibh cur isteach ar fear chinneadh. Ina ionad sin, d’oscail Dia doras nua i gCríost, an Adam caite, ionas go mbeidh an slíocht an chéad Adam thuig tríd an teachtaireacht soiscéal nach mór duit cinneadh a iad salvation.

Gan duine ar bith oppress roghanna a dhéanamh, leanann Dia ceannasach an cuspóir síoraí a chéile i gCríost go léir éagóir a chúiteamh. Go gearán an fear? As a chuid peacaí féin! Ach mar a predestined Dia fear a scriosadh, agus fós an milleán?

Cuireadh fear a cruthaíodh i ndán pheaca? Ní raibh sí tugtha bheidh saor in aisce?

Anois, méid a fheiceann muid go bhfuil an toghchán agus predestination a tharchur chuig na críche síoraí a bhfuil an preeminence Chríost thar gach uile ní, agus ní maidir le slánú.

Tá slánú dóibh siúd atá caillte. Tá slánú (tar éis an scrios) tar éis an scrios, de réir an cuspóir síoraí, a bhfuil roimh scrios. Dar leis an gcuspóir eternal marbhadh an Uain, go bhfuair sé glory agus honor os cionn gach ainm “Cad le guth ard, is fiúntach an Uain do marbhadh an chumhacht sin, agus riches, agus eagna, agus neart a fháil agus onóir, agus glóir, agus beannacht “(Revelation 05:12); “Agus grá sé ar fad a dwell ar an domhain, a bhfuil a n-ainmneacha nach bhfuil scríofa i leabhar an Uaineoil ar an saol do marbhadh a ó bunaíodh an domhain” (Rev. 13: 8).

Níl slánú ag an tairiscint Lamb, más rud é nach mbeadh gach araon a shábháil. Is é an soláthar uan i gcomhréir leis na críche síoraí, go mbeadh Críost a fháil chumhacht agus onóir os cionn gach ainm atá ainmnithe.

Tá slánú dóibh siúd a bheith partakers de flesh agus fola an Uain, leis chreideamh bás, curtha agus resurface le Críost

creature nua “Chun a ghabhann leis an bhásaigh Críost agus d’ardaigh arís, agus bhí cónaí arís, go a Thiarna araon marbh agus an maireachtála “(Rómhánaigh 14: 9).

An bás agus aiséirí Chríost a bhí a bhunú ar a lordly faoi marbh agus maireachtála. Ach tá an aiséirí go bhfuil an caillte refreshing “Tá freisin cosúil le figiúr anois Sábhálann dúinn-baisteadh, ní chur ar shiúl ar an filth an flesh, ach an freagra ar coinsiasa maith i dtreo Dia trí aiséirí Íosa Críost “(1 Peadar 3:21).

Ní raibh Dia a shábháil ar aon duine i eternity, óir is slánú thuras na bhfear a dtugtar ‘an lae inniu. ‘Anois, Sábhálann tú’, is é sin, Dia i eternity nach mbeidh cinnte agus nach predestined do dhuine ar bith salvation.

An Apostle Paul i Ateangaireacht d’fhógair an fáidh Isaiah, a dúirt, “a deir Dá bhrí sin an Tiarna: I am inghlactha beidh mé ag éisteacht dhuit, agus in aghaidh an lae de salvation beidh mé ag cabhrú leat, agus tú a choinneáil, agus a thabhairt dhuit ar feadh cúnant de na daoine, do na restaurardes talamh ... “(Isaiah 49: 8) go anseo agus anois an t-am a nglactar Dé. Is é sin, ní raibh sé glacadh aon duine i eternity mar a deir ‘fís monergistic’ nó ‘soiscéal’ dara Calvin agus Arminius. Má bhí predestined Dhia nó a roghnaíodh le roinnt a shlánú, ‘féuch, anseo’ ní bheadh □□an t-am an tslánaithe (2 Corantaigh 6: 2).

Léiríonn sé seo go i eternity bhunaigh an cuspóir síoraí Dé go raibh Críost i ngach rud ar an preeminence. De réir a chuspóir síoraí, iad siúd a chreideann i gCríost do salvation, is é sin, ag glacadh deochanna an t-uisce go bhfuil foinse welling suas le beatha síoraí tofa agus predestined a conformed leis an íomhá Chríost, comh-oidhrí le Críost, Sé agus firstborn i measc go leor brethren.

I eternity bhfuil aon salvation, más ann, a bheadh □□na haingil tar éis titim a shábháil. I eternity Ní raibh Dia a

shábháil ná a shábháil, le haghaidh bhfuil slánú Dé Léirigh thuras go bhfuil sé ar a dtugtar lá atá inniu ann. Caillte bás a leanas leis an breithiúnas a chuid saothar, mar go bhfuil siad cheana féin faoi damnation síoraí. Ach dóibh siúd a bás le Críost (nuair a chreideann siad go), resurface nua a chruthú áit a bhfuil cuspóir Dé comhlíonta agus bogadh ar aghaidh go dtí an eternity rannpháirtí den saol i nDia.

Is é sin an fáth an Apostle Paul i scríbhinn chuig Timothy léirigh go Sábháilann Dia linn i am a dtugtar ‘an lae inniu, in am inghlactha. Ní mór duit cluas a thabhairt don chuireadh Eternal Athair go gcuireann an soiscéal: “Dá bhrí sin, mar a deir an Spiorad Naomh: Má lá atá inniu ann chloiseann tú ina ghlór, crua ní do hearts ...” (Eabhraigh 3: 7).

An guth an Spioraid macallaí ‘an lae inniu, agus is féidir iad siúd a éisteacht glacadh leis nó nach bhfuil. Ach iad siúd a éisteacht agus nach resist an Spiorad a shábháil. An shábháil ar a dtugtar le glaach naofa, de réir an cuspóir síoraí a bhfuil an preeminence Chríost, agus a dhéantar leanaí Dé, naofa agus gan locht “Cé agá shábháil dúinn, agus d’iarr orainn le glaach naofa, ní de réir ár n-oibreacha, ach de réir a chuspóir féin agus cairde, a tugadh dúinn i gCríost Íosa sular thosaigh an domhan “(2 Tim 1: 9).

Is é an ‘toghchán’ de réir an cuspóir síoraí agus an ‘cairde’ a deonaíodh i gcomhréir le Críost. Ach tá an grásta agus an cuspóir síoraí roimh thosaigh an domhain, ó tháinig siad ó Chríost.

Dia shábháil Paul agus Timothy i gcomhréir leis an chumhacht atá sa soiscéal (2 Tim 1: 8), mar tá a fhios againn go bhfuil an soiscéal an chumhacht Dé do gach duine a chreideann (Eoin 01:12; Rom 01:16; 1 Cor 01:24).

Bhí Apostle Paul argóint dóibh siúd nach raibh a chreideann i an aiséirí na marbh, atá bailí ar feadh monergistas freisin: “Má fir throid mé i gcoinne na beithigh ag Ephesus, cad a

dhéanann sé brabús dom, má tá an t-ardú marbh nach bhfuil? Lig dúinn a ithe agus deoch, don lá amárach bás againn “(1 Cor 15:19).

Is é seo an argóint go hiomlán ábhartha! Toisc go bhfuil sé dodhéanta a bheith ag súil le duine éigin i Críost de réir dearcadh monergistic, mura bhfuil aon bhealach chun a chinneadh a bhfuil nó nach bhfuil predestined chun salvation? An molta é a ithe agus ól, le haghaidh má tá tú go mbeidh ceann de na a roghnaíodh le haghaidh salvation a shábháil. Ach más rud é nach bhfuil tú ag ádh den sórt sin, ar a laghad, nach bhfuil ina gcónaí sa tóir ar súil marbh.

Ionmhain, in iúl dúinn a mheas cad a deir an Spiorad “I gcás go bhfuil sé ar ár Dia agus tá muid ar na daoine a féaraigh agus na caoirigh a láimhe Má lá atá inniu ann chloiseann tú ina ghlór, crua ní do hearts ...” (Salm 95:. 7 -8).